

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η ΠΑΡΑΜΕΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Ίσχυρίζονται τινές, ότι η «Φωνή της Χαλκιδικής» διαρκώς παραπονεύεται και διαμαρτυρείται, υπαινισσόμενοι, ότι αι διαμαρτυρίες της δεν είναι πάντοτε δεδι καιολογημένα και ότι είναι υπερβολική εις τὰ παράπονά της.

Νομίζομεν όμως ότι δεν έχουν δίκαιον. Διότι εάν είναι αληθές, ότι συνεχώς παραπονούμεθα, ἐξ ἴσου αληθές είναι, ότι οὐδέποτε τὰ παράπονά μας ἦσαν ἀβάσιμα.

Καὶ γενικῶς μὲν ἡ συνεπεία τῆς βοήθειάς και τῆς ἐν γένει δράσεως τοῦ Κράτους πραγματοποιουμένη πρόοδος τοῦ τόπου μας ὑστερεῖ μεγάλως και τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἀναγκῶν του και τῆς ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας σημειουμένης προόδου εις τὰς λοιπὰς περιοχὰς τῆς Χώρας.

Εἰδικῶς δὲ ἐνῶ ὁ χρόνος παρέρχεται, τῆς παρελεύσεως αὐτοῦ οὔσης ἀνεπιδέκτου ἀναβολῶν και ἀναστολῶν, αἱ δὲ ἀνάγκαι πολλαπλασιάζονται, εις οὐδένα τομέα σημειοῦται. οὐχὶ ἡ ἀνάλογος πρὸς τὴν πάροδον τοῦ χρόνου και τὰς συνεπείας αὐτῆς πρόοδος τῆς Χαλκιδικῆς, ἀλλ' οὔτε ἀξιόλογος τοιαύτη.

Εὐρισκόμεθα εἰς τὸν μῆνα Ἰούλιον. Τὸ θερος δηλαδὴ βαίνει πρὸς τὸ τέμα του, ἐπίκειται τὸ Φθινόπωρον, τὸ ὁποῖον, εις μέγα μέρος τοῦ Νομοῦ μας ἔχει μικρὰν διάρκειαν, ὡς τοιούτον, τοῦθ' ὅπερ σημαίνει, ὅτι μίαν σύντομον θὰ εἶναι τὸ χρονικὸν διάστημα, τὸ ὁποῖον μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὸν ἐπελευσόμενον χειμῶνα. Οὐδὲν ἀξιόλογον ἔργον ἐκτελεῖται ἐν Χαλκιδικῇ. Οὔτε κἂν ἕναρξίς τοιούτου ἔργου, γνωρίζομεν, νὰ ἐγένετο.

Ἐτι εἰδικώτερον, ἴνα περιορισθῶμεν εἰς ἕνα ἐκ τῶν ἀνωτέρω τμῶνων τῆς δράσεως τοῦ Κράτους, οὐδὲν ἐγένετο, διὰ τὸν Τουρισμὸν τοῦ Τόπου μας, ὁ ὁποῖος, ὅπως τὸσάκις ἐτόνισαμεν, και τὴν μεγαλυτέραν σημασίαν ἔχει διὰ τὸν τόπον μας και περιοσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην περιοχὴν δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ, ἀφθόνως δὲ ν' ἀποδώσῃ.

Εἰς τὸν ἡμερήσιον Τύπον ἀνεγράψαν κατ' ἐπανάληψιν εἰδήσεις περὶ ἐκτελέσεως τουριστικῶν ἔργων εἰς διαφόρους περιοχὰς, μεταξὺ τῶν ὁποῖων ἀνεφέρετο και ἡ Χαλκιδική, ἀνεγράφοντο δὲ μάλιστα και τὰ ποσὰ, τὰ ὁποῖα

θὰ διατεθῶσι πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἀνεγράφη και πάλιν τοιαύτη εἰδήσις, κατὰ τὴν ὁποίαν, πλὴν ἄλλων, σημαντικὸν ξενοδοχειακὸν συγκρότημα θὰ ἀνεγερθῇ ἐν Χαλκιδικῇ, πολλῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν διατεθησομένων πρὸς τοῦτο.

Ἄλλ', ὡς ἐπληροφορήθημεν, τὸ ἀνωτέρω ἔργον θὰ ἐκτελεσθῇ και μάλιστα πρῶτον, εἰς περιοχὴν, ἡ ὁποία ἄλλοτε ἐθεωρεῖτο, ἀνήκουσα εἰς τὴν Χαλκιδικὴν, σήμερον δὲ ὑπάγεται εἰς τὸν Νομὸν Θεσσαλονίκης, οὐδεμίαν ἔχουσα σχέσιν πρὸς τὸν Νομὸν μας, ἦτοι εἰς τὴν Ἐπανωμῆν.

Τὸ ἔργον αὐτὸ εἶναι τὸ σοβαρώτερον ἐκ τῶν προγραμματισθέντων, διὰ τὴν... Χαλκιδικὴν!... Καὶ θὰ προτιμηθῇ. Δοθέντος δὲ, ὅτι και τοῦτου ἀπλῶς ἐξαγγέλλεται ἡ ἐκτέλεσίς του, ἄγνωστον δὲ εἶναι πότε θὰ ἀρχίσῃ ἡ κατασκευὴ του, πᾶς τις δύναται νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ἕναρξίς ἐκτελέσεως τῶν λοιπῶν ἐξαγγελτομένων, διὰ τὴν Χαλκιδικὴν ἔργων, ἔστω και οὐχὶ σημαντικῶν, δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ ἐφέτος.

Δὲν εἴμεθα ἐπομένως ὑπερβολικοὶ, διατυπῶντες παράπονα και διαμαρτυρόμενοι, διὰ τὴν ἄδικον στάσιν τοῦ Κράτους ἐναντι τοῦ τόπου μας, ὁ ὁποῖος τόσῃν ἀνάγκην ἔχει τῆς τουριστικῆς ἀξιοποιήσεως του και τῶσας δυνατῶτας τουριστικῆς ἀναπτύξεως ἐμφανίζει, ὅσας οὐδεμία ἄλλη περιοχὴ τῆς Ἑλλάδος.

Μολοντί ἡ ὀδικὴ κατάστασις τῆς Χαλκιδικῆς εἶναι αὐτόχρημα ἀθλία και εἰς αὐτὰς τὰς περιοχὰς τῆς, αἰτινες ἐμφανίζουσι τὸ μεγαλύτερον τουριστικὸν ἐνδιαφέρον ζωηροτάτη εἶναι ἡ σημειουμένη τουριστικὴ κίνησις και εἰς τὴν Κασσάνδραν και εἰς τὴν Σιθωνίαν και εἰς τὴν Οὐρανόπολιν.

Ἐὰν ἐλάχιστα τουριστικὰ ἔργα ἐγίνοντο κατ' ἔτος εἰς τὸν Νομὸν μας, σήμερον ὁ Τουρισμὸς του θὰ εἶχε προοδεύσει τόσον πολὺ, ὡστε δὲν θὰ εὐρισκόμεθα εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ διατυπῶμεν παράπονα και νὰ προβαίνωμεν εἰς διαμαρτυρίας.

Ἄλλ' ἀτυχῶς ἡ παραμέλησις τῆς Χαλκιδικῆς δὲν παύει!

ΣΥΚΙΑ ΚΑΙ ΣΑΡΤΗ ΧΩΡΙΣ ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΑΥΤΟΔΙΚΕΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΝΕΙ

Ἡ ὑγεία εἶναι τὸ σημαντικώτερον ἀγαθὸν τοῦ ἀνθρώπου, δοθέντος ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν τῆς ζωῆς. τὴν ὁποῖαν δὲν δύναται ν' ἀπολαύσῃ πλήρως ὁ καθ' ὅσονδήποτε τρόπον πάσχων και χάριν τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ ἐργασθῇ και ἀποδώσῃ πλήρως ὁ ἀσθενῶν.

Ἐξ αὐτῶν ἐπιτετα, ὅτι ἡ βασικώτερα μέρεινὰ μας πρέπει ν' ἀφορᾷ τὴν ὑγείαν.

Φαίνεται, ὅτι οἱ ἐν προκειμένω ἀρμόδιοι, δὲν ἔχουν τὰς αὐτὰς ἀντιλήψεις ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, διότι μολοντί ἐσχολιάσαμεν δυσμενῶς δι' αὐτοὺς, τὸ γεγονός ὅτι ὁ πρὸ τὰς τέσσαράς χιλιάδας (4.000) ἀνθρώποι, ἦτοι οἱ κάτοικοι Συκίας και Σάρτης τυγχάνουν ἀνεπαρκῶς ἰατρικῆς ἀντιλήψεως, μὴ ὑπάρχοντες ἀγροτικοῦ ἰατροῦ ἐν Συκιᾷ, δὲν ἐσπευσαν νὰ πληρώσῃ τὴν κενὴν αὐτὴν θέσιν.

Ἡ ἀνάγκη τοῦ διορισμοῦ ἰατροῦ εἰς τὸ ἀγροτικὸν αὐτὸ ἰατρεῖον κατέστη ἤδη ἐπιτακτικώτερα, καθ' ὅσον κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον, ἀφ' ἑνὸς μὲν λόγου τῆς ὑπερβολικῆς θερμότητος και ἀφ' ἑτέρου ὡς ἐκ τῆς μεγάλης κοπώσεως τῶν ἀγροτῶν, συνεπεία τῶ ἐποχιακῶν συντόνων ἐργασιῶν των, ἐμφανίζονται πολλοὶ νόσοι.

Θὰ ἐκτιμῶσιν οἱ ἀρμόδιοι τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποῖους διατρέχουν οἱ κάτοικοι Συκίας και Σάρτης, ὡστε νὰ συντομεύσῃ τὸν διορισμὸν ἀγροτικοῦ ἰατροῦ, χάριν αὐτῶν, τῶρα;

ΤΙ ΝΑ ΕἶΠΗ ΤΙΣ;

Ὁ Ο.Γ.Α. προκειμένου περὶ τῆς Ὑπαίθρου, διότι διὰ τὰς κεντρικὰς ὑπηρεσίας του πᾶν ἄλλο ἢ τὸ αὐτὸ πράττει, εἶναι λίαν φειδωλὸς εἰς τὰς δαπάνας του, ἐναντι τῶν προσφερόντων εἰς αὐτὸν τὰς ὑπηρεσίας του.

Χίλια μέχρι δύο χιλιάδων δοχ. εἶναι ὁ ἐτήσιος μισθὸς τῶν κατὰ τόπους ἀνταποκριτῶν του, ὁ ὁποῖος κατεβάλλετο εἰς δύο δόσεις, ἦτοι εἰς τὰς ἀρχὰς τῶν μηνῶν Ἰουνίου και Ἰουλίου.

Ὡς νὰ μὴ εἶναι ἀρεστόν, ὅτι γελοῖαν αὐτόχρημα ἀμοιβὴν παρέχει πρὸς τοὺς ἐργαζομένους καθ' ὅσον τὸ ἔτος ὑπαλλήλους του αὐτοῦς, ἀναιτελεῖ ἐπ' ἀόριστον τὴν καταβολὴν τῆς δευτέρας δόσεως και δὲν ἐσπευσε τοιούτω εἰς τοὺς ἀτυχεῖς ὑπαλλήλους του τὴν... γενναίαν ἀπόφασιν του ταύτην, ὡστε νὰ μὴ ὑποβάλλονται εἰς ἐξοδὸ και τὴν ταλριπωρίαν νὰ προσέρχονται εἰς τὴν πόλιν μας, διὰ νὰ εἰσπράξῃ τὴν ἀμοιβὴν των, ἡ ὁποία δὲν ἐπρόκειτο νὰ καταβληθῇ.

Τμήμα τῆς ἐθνικῆς οδοῦ Ἀρναίας—Τερρῖσου, εἰς τὸ κέντρον τῆς Κοινότητος Στρατονίκης κατεσκευάσθη ἐν μεγάλῃ ἐπιχώσει, συνεπεία δὲ τούτου, πλὴν τῶν ἐπενεχθεισῶν ζημιῶν εἰς παρακειμένης οἰκίας, ἠχρηστεύθησαν πλήρως και τὰ Κοινικὰ Ἀποχωρητήρια. ἡ ἔλλειψις τῶν ὁποῖων πλέον ἐδημιούργησε πρόβλημα καθαριότητος, αἰσθητικῆς και ὕγιαι; διὰ τὴν Κοινότητα Στρατονίκης.

Τὸ Δημόσιον, τὸ ὁποῖον ἐπροκάλεσε τὴν ἀχρηστεύσιν τῶν ἀνωτέρω ἀποχωρητηρίων, ὡφείλε πρὸ καιροῦ ἢ νὰ εἶχε καταβάλει πλήρη ἀποζημιώσειν εἰς τὴν Κοινότητα, ὡστε νὰ δυνηθῇ νὰ κατασκευάσῃ αὐτὰ νέα τοιαῦτα, ἀλλαγῶν ἢ νὰ προέβαινε τοῦτο εἰς τὴν κατασκευὴν τοιούτων. Διατὶ δὲν ἐκπληροῖ τὰς ἀποχρεώσεις του;

ΚΤΗΝΙΑΤΡΕΙΑ ΣΤΑ ΧΑΡΤΙΑ

Πρὸ μακροῦ χρόνου ἐξηγγέλη ἡ ἴδρυσις και ἄλλων κτηνιατρειῶν, εἰς περιοχὰς τοῦ Νομοῦ μας, αἰτινες μεγάλῃ ἀνάγκην αὐτῶν ἔχουν.

Ἰδρύθησαν πράγματι ταῦτα, ἀλλὰ εἰς τὰ χαρτιά!.

Ἰδρύθη π.χ. ἀγροτικὸν κτηνιατρεῖον και εἰς τὴν Κασσάνδραν Ἀλλὰ τοιοῦτον δὲν ὑφίσταται, ἀφοῦ οὔτε εἰς (1) κτηνίατρος ἔχει τοποθετηθῇ εἰς αὐτό.

Δεδικαιολογημένως ἐπομένως παρατηροῦν οἱ κάτοικοι τῆς Κασσάνδρας, ὅτι μεροληπιτοῦν οἱ ἀρμόδιοι και ὑπεύθυνοι, και ἀδικοῦν τὴν περιφέρειαν των, ὅταν εἰς μὲν τὴν Κασσάνδραν δὲν ἐφορῶσιν κτηνίατρον, νὰ τοποθετήσῃ, εἰς ἄλλας δὲ περιοχὰς, ὑπηρετοῦν πολλοὶ κτηνίατροι, εἰς ἐν κτηνιατρεῖον.

ΕἶΝΑΙ ΑΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΟΙ!

Ὅπως μᾶς ἐπληροφόρησεν ὁ κ. Ἀπ. Τζηρίτης, ἐκ Πλατῶν, οἱ ἐν τῷ Συναϊκισμῶ του ἐκδηρῶντες μετασοσκόληκας ἠγαγκάσθησαν, ἐλλεῖπει ἀγορασιῶν νὰ πωλήσῃ τὰ κοουκόλια των εἰς ἔμπορον, ὁ ὁποῖος τοὺς ὑπεχρέωσε νὰ τὰ μεταφέρουν δαπάναι των και τὰ παραδώσῃ εἰς τὸ ἐν Μάνδρα Κιλκίς ἐργαστάσιον του, ἀθαιρέτως δὲ ἐκ τοῦ πραγματικοῦ βάρους ἐξέπιπε 5—10%)ο περίπου.

Δὲν ὑπάρχει κανεὶς διὰ νὰ προστατεύσῃ τοὺς πτωχοὺς σηροτρόφους;

Πρότυπον πνευματικοῦ ἀνθρώπου ὁ ἀνάνυμος ρωμαῖος ἐκατόνταρχος τῆς σημερινῆς ἱερᾶς μας ἱστορίας. Δὲν ἦταν ὁ μόνος ρωμαῖος ἀξιωματικός πού ὑπηρετοῦσε τὰ κυριαρχικὰ δικαιοῦματα τῆς κοσμοκρατείας πατρίδος του ἐπὶ τῶν ἑβραίων και τῆς γῆς των Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἦταν ὁ μόνος, πού ἀποτελοῦσε ἕξαιρέσει ἀνθρωπιᾶς. Γιατὶ μόνον ἕνας πραγματικὸς ἀνθρώπος θὰ μπορούσε νὰ δελεῖ ξη ἕνα τόσοον συγκινητικὸν ἐνδιαφέρον γιὰ ἕναν ἀρρωστο σκλάβο του. Γιὰ ἕνα πλάσμα δηλαδὴ, πού κατὰ τὴν ἀρχαία ἐκείνη ἐποχὴ και κατὰ τὰ ἡθη και ἔθιμα τῶν ρωμαίων κοσμοκρατῶνων, εἶχε περιπέσει σὲ μοῖρα χειρότερη κοὶ ἀπὸ τὴ μοῖρα τῶν γηρασμένων και ἀχρηστων παιδῶ ζώων. Μιὰ τέτοια μοναδικὴ ἑξαιρέσις συμπεριφορᾶς προϋποθέτει ἑξαισιον πλοῦτον πνευματικόν. Προϋποθέτει πνεῦμα ἀγάπης, ἀγαθότητος, ἀδελφῶσῆς πραότητος, ταπεινοφροσύνης και ὅπου ἕνα τέτοιο λεπτὸ πνεῦμα διαποτίζει μιὰ καρδίαν, δὲν μπορεῖ παρά

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κασσάνδρας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Προσῆλθεν αὐτῷ ἐκατόνταρχος»

καρδιά αὐτὴ νὰ εἶναι προετοιμασμένη γιὰ τὴν πειρὸν θερμὴν θεοσεβείαν. γιατί ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη. Καὶ ὅπου ὑπάρχει ἀγάπη εἶναι ὁρθάνοιχτες οἱ πόρτες τῆς καρδιάς γιὰ νὰ περάσῃ ὁ Θεός. Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ ἀγάπη ὠδήγησε τὰ βῆματά του εἰς συνάντησιν τοῦ Χριστοῦ. Καὶ μετὰ τὴν συνάντησιν ταπεινοφροσύνην και πίστιν: «Προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ ἐκατόνταρχος». Τὸ μόνον, πού ἔκανε ὁ ὀδυνηρὸς πόνος του ἐξ αἰτίας τῆς ἀσθενείας του εὐνοουμένου δούλου, ἦταν νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν συνάντησιν μετὰ τὸν Θεὸν τῆς ἀγάπης και τοῦ θαύματος.

Θεοῦ. Ἡ πίεσις τῆς ἀνάγκης, ὁ πανικὸς πού φέρνει ὁ κίνδυνος και ἡ ἀγωνία διασώσεως ὡς Γ' αὐτὸ και ὅταν ἡ ἀνάγκη ἐκλείψῃ και ὁ κίνδυνος ἀπελαθῇ και ἡ διάσωσις ἐπιτευχθῇ ὁ Θεὸς λησμονεῖται και ἐγκαταλείπεται. Καὶ ἂν ἀντιθέτως ἡ δέησις μείνῃ ἀκαρπὸς και ὁ κίνδυνος δὲν ἀπελαθῇ, τότε ὑπάρχουν πολλὲς περιπτώσεις γογγυσμοῦ και ἀνταρσίας ἀκόμα κατὰ τοῦ Θεοῦ. Καὶ γιατί ὅλα αὐτά; Διότι οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων τὸν ἐπιθυμοῦν ὡς ἐγγύσιον Σφάτῆρα. Ὡς Σωτήρα ἀπὸ τῆς φτώχειας, ἀπὸ τῆς ἀρρώστιας, ἀπὸ τῶν κινδύνων κοὶ ὅχι ὡς Σωτήρα πρὸ παντός τοῦ πνεύματος, τῆς ψυχῆς ἀπὸ τῆς πίεσις και τῆν τυραννίαν τῆς ἀμαρτίας, Καὶ δια

μορφωτῆν ἐνὸς ἀνθρώπου ὁ νωτέρας ἠθικῆς πνοῆς. Σὲ κείνον, πού ἔτσι σκέπτεται και ἐλπίζει, ταυρίζεται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου. «οὐκ οἶδατε τινος πνεύματος ἐστίν.» Δὲν γνωρίζετε τὸ ἀληθινὸ πνεῦμα τῆς θρησκείας σας; Ἡ θρησκεία μας δὲν ἔχει ὡς κύριο και μόνον σκοπὸ νὰ μᾶς ἐξασφαλίσῃ ζωὴ εὐχάριστη και ἀκίνδυνη ἐδῶ στὴ γῆ. Ἄλλὰ νὰ μᾶς πληροφροσῇ ἡ περὶ τῆς πνευματικῆς μας μοῖρας νὰ μᾶς καταρτίσῃ πνευματικῶς, ὡστε νὰ «ζητῶμεν πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.» Καὶ νὰ γνωρίσομε σαφῶς ὅτι «ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ οὐκ οὐκ ἐστίν βρώσις και πόσις.» Δὲν ἔχει ὡς σκοπὸ νὰ μᾶς χορηγή τὴν ὕλική μας ἀνεσχη και εὐτυχία μας. Δὲν ἔχει ὡς σκοπὸ τὴν προφύλαξιν μας ἀπὸ κάθε ἀφορμῆς λύπης. Εἶναι δυνατόν νὰ ἰκανοποιοῦνται αὐτὰ τὰ πρόσκαιρα αἰτήματά μας. Μπορεῖ ὅμως και ὄχι. Διότι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι «δικαιοσύνη, εἰρήνη και χάρις ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.» ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

